

BEREISHIS: A STUDY OF TEXT, TRADITION & THEOLOGY

“THE BATTLE OF THE SACRIFICES”

בראשית רבה (כב:ד)

ויהי מקץ ימים ר'א ורבי יהושע, ר'א אמר בתשרי נברא העולם, רבי יהושע אמר בניסן נברא העולם, מאן דאמר בתשרי נברא העולם עשה הבעל קיים מן החג ועד החנוכה, מ"ד בניסן נברא העולם עשה הבעל קיים מן הפסח ועד העצרת, בין לדברי אלו בין לדברי אלו הכל מודים שלא עשה הבעל בעולם יותר מאשר יום.

רד"ק (בראשית ד:ג)

מעט שהחל לעבד את האדמה, לאחר ימים הביא מנחה לה. ולא זכר כמה ימים, יש לפרש ימים – שנה, כמו “ימים תהיה גאותתו” (ויקרא כה:ל), ככלומר אחר שנה משעביד את האדמה הביא לו את מה שהוציאה לו האדמה מנחה במקומם שקבע אדם לתפלה ולקרבן וכן בניו עמו.

מורחין (בראשית ד:ג)

מפרי האדמה, מן הגroud.adam לא כן, מה הטעם “ויאל’ מנחתו לא שאה”, ועוד מدرس ברשבה של מנחת הבעל ואמיר ”מבכורות צאנו ומחלביהן, ואלו במנחת קין סתם ולא פירש, למדנו מכאן שగroud היה:

אבן עזרא (בראשית ד:ג)

ובבעור שכתוּ מבכורות צאנו, יש סmak כי לא הביא קין מן הבכורים:

רד"ק (בראשית ד:ג)

מפרי, ולא זכר מאי זה פרי, ידימה כי מן הפחות היה, או אחר שאכל הביא מן הנותר לפני, וכל זה הוא דרך בזיין, לפיכך לא נרצה קרבנו

רד"ק (בראשית ד:ד)

mbcورות צאנו ומחלביהן, וזה הביא דרך כבוד, הביא מבכורות קודם שיהנה הוא מהנולדים מהחלה ומהצמר

מדרש תנומה (בראשית ס"י ט)

יבא קין מפרי האדמה. מהו? מן מותר מאכלו, ורבנן אמרו זרע פשתן היה, והבעל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן לפיכך נאסר צמר ופשטים שנא' (דברים כב) לא תלبس שעטנו וגוי' ואמר הקב"ה אין דין שיתערב מנחת החותא עם מנחת זכאי לפיכך נאסר

רד"ק (בראשית ד:ד)

והבעל הביא גם הוא, לפני קין או לאחריו, ואם היה לפני, לשון “גם הוא” על הסיפור ולא על המעשה.

مزוחי (בראשית ד:ד)

ירדה אש וליחכה מנהתו. דאם לא כן מנא ידעין ששעה אל מנהתו של זה ולא אל מנהתו של זה:

העמק דבר (בראשית ד:ד)

הינו שקבל תפלתו והצליח עסקו

ספרונו (בראשית ד:ד)

שהיה הבל המקריב רצוי ומנהתו גם בן רצואה, הייתה מן המין הרואין לרצון

ספרונו (בראשית ד:ה)

לא שעה אל קין המקריב שהיה בלתי רצוי, וגם בן אל מנהתו הייתה בלתי ראוייה לרצון, ויחר בקנאותו
לאחיו שהיה לרצון. ויפלו פניו. בבושת פנים